

การอภิปรายผลการวิจัย

จากการเปรียบเทียบคะแนนระดับการควบคุมตนเองของนักศึกษาที่มีความแตกต่างกันทางด้าน เพศ การอบรมเลี้ยงดู และสัมฤทธิผลทางการเรียนปรากฏผลดังนี้

1. นักศึกษาที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน จะมีระดับการควบคุมตนเองต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ตรงตามสมมติฐานข้อที่ 1 โดยนักศึกษาที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก จะมีระดับการควบคุมตนเองสูงกว่า นักศึกษาที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบของโทษ และแบบเรียกร่องเอาจากเด็ก ที่ระดับนัยสำคัญ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของโกลด์ฟาร์บ (Goldfarb)¹ ที่พบว่าเด็กที่ขาดความรักนั้นไม่สามารถควบคุมตนเองได้ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของบรอนเฟนเบรนเนอร์ (Bronfenbrenner)² ที่พบว่า ความรักมีความสำคัญต่อเด็กอย่างมาก สอดคล้องกับความคิดของเนลล์ (Neill)³ ที่เชื่อว่า ปัญหาทั้งหลายที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กนั้น เกิดขึ้นเนื่องจากการขาดความรัก จึงควรให้ความรักแก่เด็ก ปกป้องเด็ก เด็กเองจะสามารถควบคุมตนเองได้ ผู้ใหญ่ไม่ควรจะควบคุมเด็กมากเกินไป ซึ่งสนับสนุนโดยงานวิจัยของแคนเฟอร์

¹Goldfarb, "The Research", in The Psychological Development of the Child, pp. 69-71

²Bronfenbrenner, Two Worlds of Childhood, p.74

³Neill, Summer Hill, pp. 105-114

(Kanfer)¹ ที่พบว่า การลดการควบคุมจากภายนอก (External control) จะส่งผลให้มีระดับการควบคุมตนเอง (Self-control) สูงขึ้น ทั้งสกินเนอร์ (Skinner)² เองยังได้กล่าวว่าการควบคุมพฤติกรรมโดยการลงโทษนั้นไม่ก่อให้เกิดอันตราย ผู้ที่ถูกลงโทษมักจะไม่ค่อยประพฤติในสิ่งที่เขาถูกบังคับให้ทำ อย่างที่ที่สุดเขาก็เพียงแค่หลีกเลี่ยงไม่ให้ถูกลงโทษอีกเท่านั้น นอกจากนี้งานวิจัยของบอมรินด์ (Baumrind)³ ครั้งที่ 2 ซึ่งศึกษากลุ่มเด็กในศูนย์รับเลี้ยงเด็ก ก็พบว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก จะมีการควบคุมตนเอง แต่บอมรินด์ พบว่า เด็กที่มีการควบคุมตนเองสูงนั้น จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเรียกร้องเอาจากเด็กสูง จากผลงานวิจัยครั้งแรก ซึ่งศึกษาเด็กในครอบครัวฐานะปานกลาง มีการศึกษาที่ การที่ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่าเด็กที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักมีระดับการควบคุมตนเองสูงกว่า เด็กที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบเรียกร้องเอาจากเด็กแตกต่างไปจากผลงานวิจัยของบอมรินด์ อาจเนื่องมาจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ไม่ได้เจาะจงศึกษาเด็กในครอบครัวฐานะปานกลาง มีการศึกษาที่ แต่ศึกษากับเด็กทุกระดับฐานะ ทั้งกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาก็เป็นเด็กไทย เด็กไทยอาจพอใจกับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักมากกว่าแบบเรียกร้องเอาจากเด็ก เขาจึงพยายามควบคุมตนเองเพื่อนำมาซึ่งความสบายใจ เป็นสุขของพ่อแม่ เพื่อตอบแทนความรักที่เขาได้รับจากพ่อแม่ ทั้งสภาพสังคมไทยก็แตกต่างไปจากสภาพสังคมที่บอมรินด์ทำการศึกษา จึงอาจส่งผลให้ผลการวิจัยนั้นต่างกันไปแต่อย่างไรก็ดี ก็ควรจะมีการศึกษาวิจัยในเรื่องนี้อีก เพื่อตรวจสอบผลการวิจัยนี้ และเพื่อทราบถึงวิธีการอบรมเลี้ยงดูที่เหมาะสมกับเด็กไทย เพื่อจะได้สามารถ

¹ Kanfer and Zich, "Self-control Training ...", pp. 108-115

² Skinner, "Skinner's Utopia ...?", p. 47

³ Baumrind, "Some Thoughts About Child-Rearing", in Influences on Human Development, pp. 271-275

ส่งผลให้เด็กไทยที่มีการควบคุมตนเองสูง เพื่อช่วยลดปัญหาพฤติกรรมต่าง ๆ ในสังคม เช่น พฤติกรรมก้าวร้าว การหนีเรียน การละเมิดคำเตือนของผู้ใหญ่ ไปจนกระทั่งถึงปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ เนื่องจากการขาดความยั้งคิด ยั้งใจ ไม่รู้จักการควบคุมตนเองทั้งทางร่างกายและจิตใจ เมื่อมีปัญหอะไรขึ้นมาก็ใช้อารมณ์เข้าใส่กัน หรือใช้กำลังกายประหัตประหารกัน ไม่พยายามหาวิธีการแก้ปัญหา นั้นเป็นลำดับขั้น ถ้างานวิจัยครั้งนี้และครั้งต่อ ๆ ไปสอดคล้องกันก็อาจเป็นข้อคิดแก่ผู้ที่เป็นพ่อแม่ของเด็กไทย ว่า ควรจะให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบใด จึงจะช่วยส่งเสริมให้เด็กเป็นผู้ที่รู้จักควบคุมตนเอง เพื่อช่วยลดปัญหาในสังคมไทย

2. นักศึกษาที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง มีระดับการควบคุมตนเองสูงกว่า นักศึกษาที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .01 ตรงตามสมมติฐานข้อที่ 2 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เมสเสอร์(Messer)¹ และ ฟราย (Fry)² ซึ่งพบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่าง การควบคุมตนเอง และสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน หรือความสามารถทางสติปัญญา โดย เมสเสอร์ เชื่อว่า ผู้ที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง จะสามารถพัฒนาตนเองให้มีการควบคุมตนเองในด้านการเรียนได้เร็ว โดยเขาศึกษากับเด็กอายุ 9 ปี 8 เดือน และพบว่า เด็กหญิงที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงนั้นจะยอมรับว่า เขาเป็นผู้กำหนดตนเองในด้านความล้มเหลว ส่วนเด็กชายที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงนั้น จะยอมรับว่า เขาเป็นผู้กำหนดตนเองในด้านความสำเร็จในการศึกษา สำหรับงานวิจัย ของ ฟราย นั้น ทดลองกับเด็กอายุ 8-9 ขวบ ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างของ เมสเสอร์ พบว่า เด็กที่ประสบความสำเร็จในการทดสอบความสามารถทางสติปัญญา คือ เด็กที่ได้รับคำชมเชยนั้น จะมีความคาดหวังว่า เขาจะประสบ

¹Messer, "The Relation of Internal-External Control ... ", PR. 1456-1462

²Fry, "Success, Failure, and ...", PR. 519-520

ความสำเร็จในการควบคุมตนเองและเขาก็สามารถควบคุมตนเองได้จริง ทั้งยังควบคุมตนเองได้นานกว่าเด็กที่ประสบความล้มเหลวในการทดสอบทางสติปัญญา คือเด็กที่ใ้ได้รับถ้อยคำแสดงความผิดหวัง และเด็กในกลุ่มควบคุม จากผลงานวิจัยของ เมสเซอร์และฟราย นี้ สามารถนำมาอธิบายผลการวิจัยนี้ ที่พบว่า นักศึกษาที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง มีระดับการควบคุมตนเองสูงกว่า นักศึกษาที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ ได้ 2 แนวทางทั้งนี้คือ เมื่อพิจารณาแนวคิดของ เมสเซอร์ ที่เชื่อว่า ผู้ที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงจะสามารถพัฒนาให้มีการควบคุมตนได้ค่านั้นอาจนำมาอธิบายถึงผลการวิจัยนี้ ไปในแนวที่ว่า ผู้ที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงนั้น ย่อมเป็นผู้ที่รู้จักคิดรู้จักหาวิธีการที่เหมาะสม ที่จะนำมาใช้ในการควบคุมตนเอง โดยเขาจะเป็นผู้กำหนดตนเอง รับผิดชอบต่อตนเอง ทั้งในด้านความสำเร็จและความล้มเหลว ไม่จำเป็นต้องอาศัยสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยให้เขาประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลว สำหรับข้อค้นพบในงานวิจัยของ ฟราย นั้น อาจนำมาอธิบายถึงผลการวิจัยนี้ ไปในแนวที่ว่า ผู้ที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงนั้น ย่อมได้รับสิ่งเสริมแรงทางสังคม ได้แก่ คำชมเชย จึงทำให้เขาเกิดความคาดหวังที่จะควบคุมตนเอง และพยายามที่จะควบคุมตนเอง เพื่อคงรักษาคำชมเชยนี้ไว้ แนวคิดทั้ง 2 แนวทางนี้ อาจถูกต้องทั้งคู่ขึ้นอยู่กับ ลักษณะของแต่ละบุคคล และสภาพแวดล้อมของบุคคลนั้น กล่าวคือ ในผู้ที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงบางคนนั้น เขาอาจไม่เคยได้รับคำชมเชยเลย แต่เขาก็ยังคงมีความพยายามในการควบคุมตนเองต่อไป เพราะเขาเป็นผู้มีลักษณะเช่นนั้นอยู่แล้ว หรือในบางคนนั้น อาจจะได้รับคำชมเชยเมื่อมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงขึ้นทุกครั้ง ทำให้เขาพยายามที่จะควบคุมตนเองต่อไป

3. นักศึกษาชายและหญิง มีระดับการควบคุมตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ฉะนั้นผลการวิจัยจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 3 ซึ่งผู้วิจัยตั้งขึ้นตามผลที่ได้จากการวิจัยของ แคนเฟอร์และซิช (Kanfer and Zich)¹ ซึ่งพบว่า เพศชายมีระดับการควบคุมตนเองน้อยกว่าเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่ผลการวิจัยครั้งนี้ ก็สอดคล้องกับ ผลงานวิจัย ของ

¹ Kanfer and Zich, "Self-Control Training:...", pp.108-115

โรเซนบัม (Rosenbaum)¹ ซึ่งพบว่า ถึงแม้ว่า ผู้หญิงมีความโน้มเอียงที่จะได้คะแนนสูงกว่าชายอยู่บ้าง แต่เมื่อทดสอบ ค่าที แล้วไม่พบความแตกต่างระหว่างเพศ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ แซนทรอค (Santrock)² ซึ่งทำการทดลองกับเด็กเกรด 1 และ 2 เพื่อศึกษาถึงตัวแปรที่จะช่วยเพิ่มระดับการควบคุมตนเอง ซึ่งได้แก่ การยับยั้งใจคนให้ยังคงพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายต่อไป และเขาพบว่า เมื่อทดสอบ ค่าที แล้วไม่พบความแตกต่างของความพยายามระหว่างเพศหญิง และชาย (ชาย $\bar{x} = 214.9$, หญิง $\bar{x} = 208.0$) ที่ $t(2, 106) = .09$ การที่ผลการวิจัยแตกต่างกันไปนั้นมีข้อสังเกตว่า อาจ เนื่องมาจากสถานการณ์ในการควบคุมตนเองนั้นแตกต่างกันไป เช่น งานวิจัยของ แซนทรอค นั้น การควบคุมตนเองคือ ความพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายต่อไป ซึ่งทดสอบ ค่าที แล้วไม่พบความแตกต่างของความพยายามระหว่างเพศ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า ฝ่ายชายได้คะแนนสูงกว่าฝ่ายหญิง ส่วนงานวิจัยของ แคนเฟอร์ และ ซิคินั้น การควบคุมตนเองคือ การยับยั้งใจคนไม่ให้หันไปมองดูของเล่น ซึ่งปรากฏว่า ฝ่ายชายมีระดับการควบคุมตนเองน้อยกว่าฝ่ายหญิง ผู้วิจัยจึงคิดว่า สถานการณ์การควบคุมตนเองนี้อาจส่งผลให้เพศชายและเพศหญิงมีการควบคุมตนเองต่างกันได้ เช่น ในสถานการณ์ของการยับยั้งใจตนเองนั้น ฝ่ายหญิงอาจจะควบคุมตนเองได้ดีกว่าฝ่ายชาย แต่ในสถานการณ์อื่น ฝ่ายชายอาจจะควบคุมตนเองได้ดีกว่าฝ่ายหญิงก็ได้ จำเป็นต้องมีการค้นคว้าวิจัยกันต่อไป สำหรับงานวิจัยของโรเซนบัม นั้นได้รวบรวมสถานการณ์การควบคุมตนเองแบบต่าง ๆ เข้าด้วยกันไว้ในมาตราประมาณค่า เอส ซี เอส และพบว่า ชายหญิงมีระดับการควบคุมตนเองไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยครั้งนี้และอาจจะกล่าวได้ว่า ไม่มีความแตกต่างของการควบคุมตนเองระหว่างเพศ ทั้งเด็กเชื้อชาติตะวันตกและ เชื้อชาติไทย

¹Rosenbaum, "A Schedule for Assessing ...", pp. 109-111

²Santrock, "Affect and Facilitative ...", pp. 529-535